

съ фронтъ къмъ югъ и юго-истокъ бѣха изровени въ една линия нѣколко незначителни стрѣлкови окопи, а въ 30—40 крачки задъ тѣхъ—други еднакви за резерва. Също такива окопи бѣха изровени въ центра и лѣвия флангъ на позицията. При това, на много място импровизирани са, по укрепяванието позицията, сапиори съ се биле въсползвали отъ повалените на половина изгнили дървета, отъ вънкашната страна на които бѣше нахвърляно незначително количество пръстъ, безъ да се вдълбватъ въ земята.

Изобщо, всичките почти окопи, както за веригата тъй също и за резервите ѝ бѣха направени твърде небрѣжно и никакъ не отговаряха на своето назначение, както по профиля си, тъй също и по примѣнимостта къмъ мястото. Всичката тази работа е била извършена преди азъ да се върна отъ Търново. Не знамъ, да ли тя се сматряше за свършена, или дъждовете бѣха я прѣкратили; знамъ само това, че когато се оправи времето, никому и на умъ не дойде (поне противното не се виждаше) да се продължи укрепяванието на позицията. А каква въпиюща нужда се оказа въследствие отъ това укрепявание! Окопите на другите части на позицията бѣха сравнително подобри. Повечето отъ тѣхъ бѣха направени отъ Турцитъ.

Малобройния шипченски отрядъ, на плещите на който лежеше свещенната обзаненность да отбранява височините отъ нападението на Сюлейманъ пашовата армия, състоеше отъ 1-а, 2-а, 3-я, 4-а и 5-та дружини отъ Българското опълчение, 10 роти отъ орловския пѣши полкъ, една турска стоманена далнобойна, съ 6 оръдия, батарея, една 9-ти фунтова, една 4 и фунт. и $\frac{1}{2}$ планинска батареи. Тези войски се расположи за отбрана така:

На лѣвия флангъ. Влѣво отъ стоманената батарея, съ фронтъ къмъ юго-истокъ, и истокъ, се расположи 4-а дружина, командувана отъ Майоръ Рѣдкинъ; 2-а дружина въ втората линия на дѣсния флангъ на позицията, т. е. отъ посето на истокъ съ фронтъ къмъ югъ. Прѣдъ дѣсния флангъ на дружината се намираше първия ис-